

ИСХРАНА ДИВОКОЗА

Храна дивокоза у природи је врло разноврсна, а ова дивљач је пробирљива. Пасе у шуми, пропланцима и између камених стена, а у време зрења жита силази и у поље. Од разноврсно зељастих (међу њима и неких отровних) биљака најчешће узима само најнежније и најхранљивије делове. У редовну храну дивокза у слободној природи спадају брдско – планинске траве и детелине, врес, лишаји, пупољци и плодови дрвенастих врста

Дивокоза се ретко прихрањује зими, а тамо где се прихрањивање практикује, било је потребно доста времена да се привуку на хранилишта. У ловној литератури има података да дивокозе временом постају поверљиве према човеку и редовно долазе на зимска хранилишта

За зимско прихрањивање долази у обзир мали број хранива с обзиром на пробирљивост дивокозе, а то су отава и сено, само одличног квалитета, сецкана репа (силажу нерадо узимају), зрна овса и сојина уљана сачма, јечам и пшеницу одбијају

Телесна маса одраслих дивокоза износи око 25 кг, а њихове потребе за одржавање живота приближно су овакве:

1. скробних јединица	0,29 кг
2. сварљивих протеина	50 гр
3. Са	2,5 гр
4. Р	2,0 гр
5. суве материје	0,6 кг
6. однос сварљивих протеина:SJ	1:5,8

Зимски оброк за покриће ових потреба био би следећи:

1. сточна репа	1,5 кг	1. сточна репа, сецкана	1,5 кг
2. крмна смеша		2. оvas	0,3 кг
(у пелетама 8-15 мм)	0,3 кг	3. сено по вољи	
3. сено по вољи			

Зимска хранилишта иста су као и за муфлоне. Дивокозе радо узимају со и зато им је корисно обезбедити солишта, најчешће камену со за лизање, али дивикозе лижу и брикете соли којима се додати лекови, ако се за то укаже потреба

Летње прихрањивање дивикозе је непотребно, јер оне лети и не узимају понуђену храну. Дивокоза пије мало воде, али је примећено да лиже снег